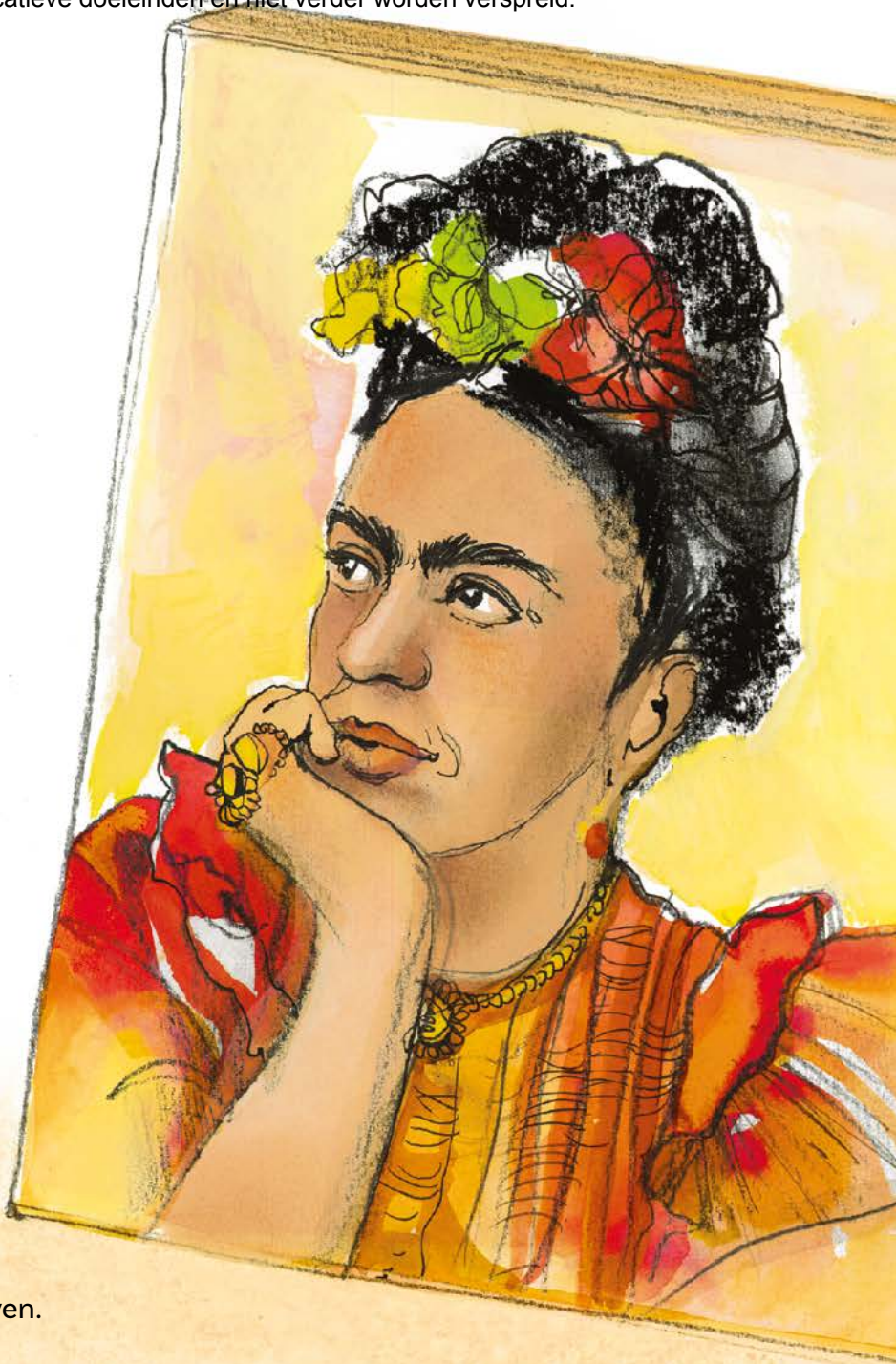

Rebel is de buurvrouw.
Ze schildert dag in en dag uit.
'Ik krijg kramp!' roept Doris.
'Ik wil weer gewoon rechtop!'
'Nog héééél even,' zegt Rebel
terwijl ze naar het doek kijkt.
'Ik hou van dat dwarse.'
'Daarom houd je zeker ook
van die Frida,' zegt Doris.
Rebel knikt, terwijl ze nog
wat rode verf aanbrengt.

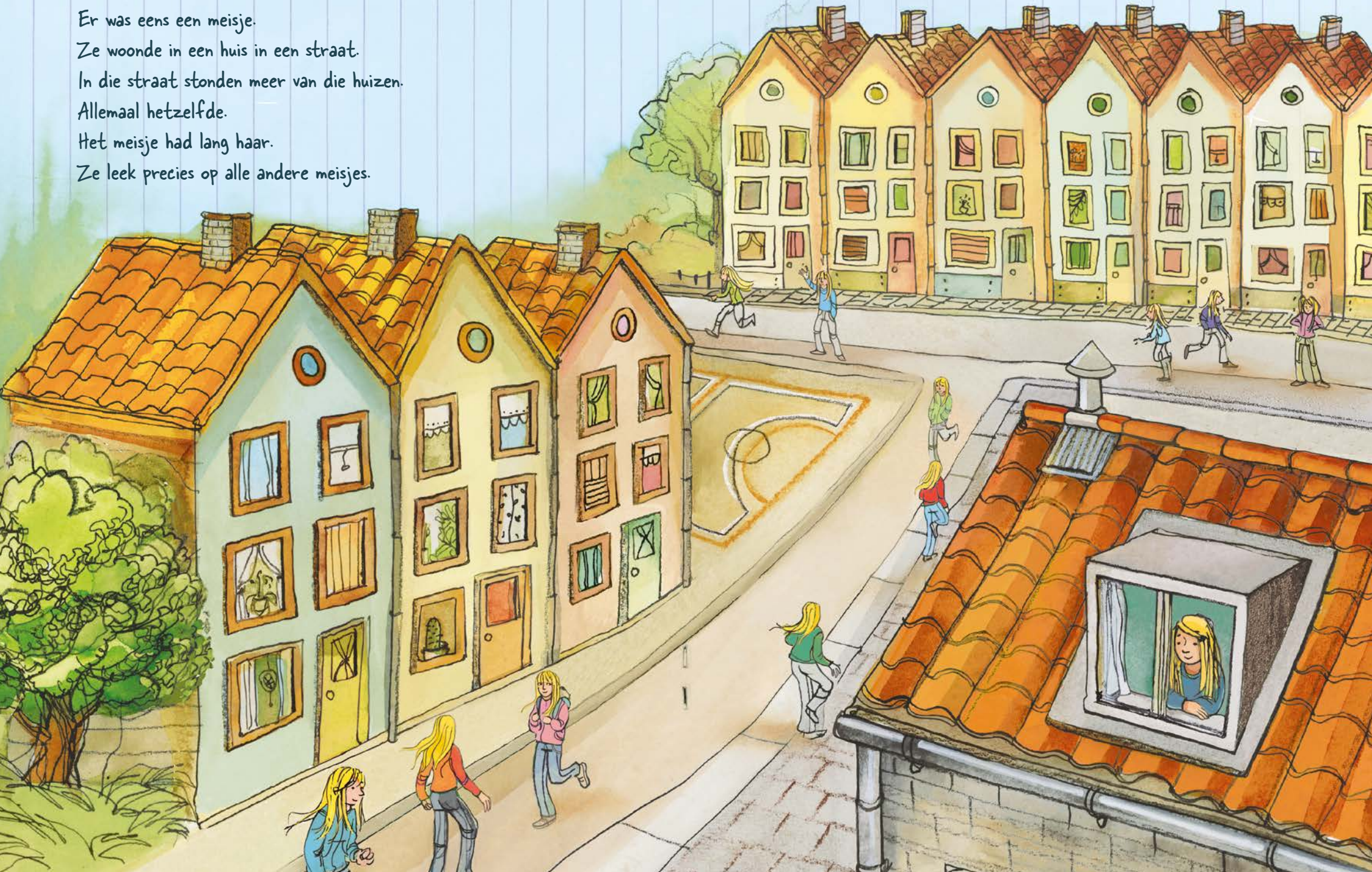

Doris wil niet dwarsliggen.
Of de boel dwarsbomen.
Er is al genoeg dwars in haar leven.
Ze woont in de Dwarsstraat.
En haar vader heet Lars.
Ja inderdaad, Lars Dwars.

Terwijl ze poseert, denkt Doris aan haar boek.
En aan het verhaal dat ze schrijft.

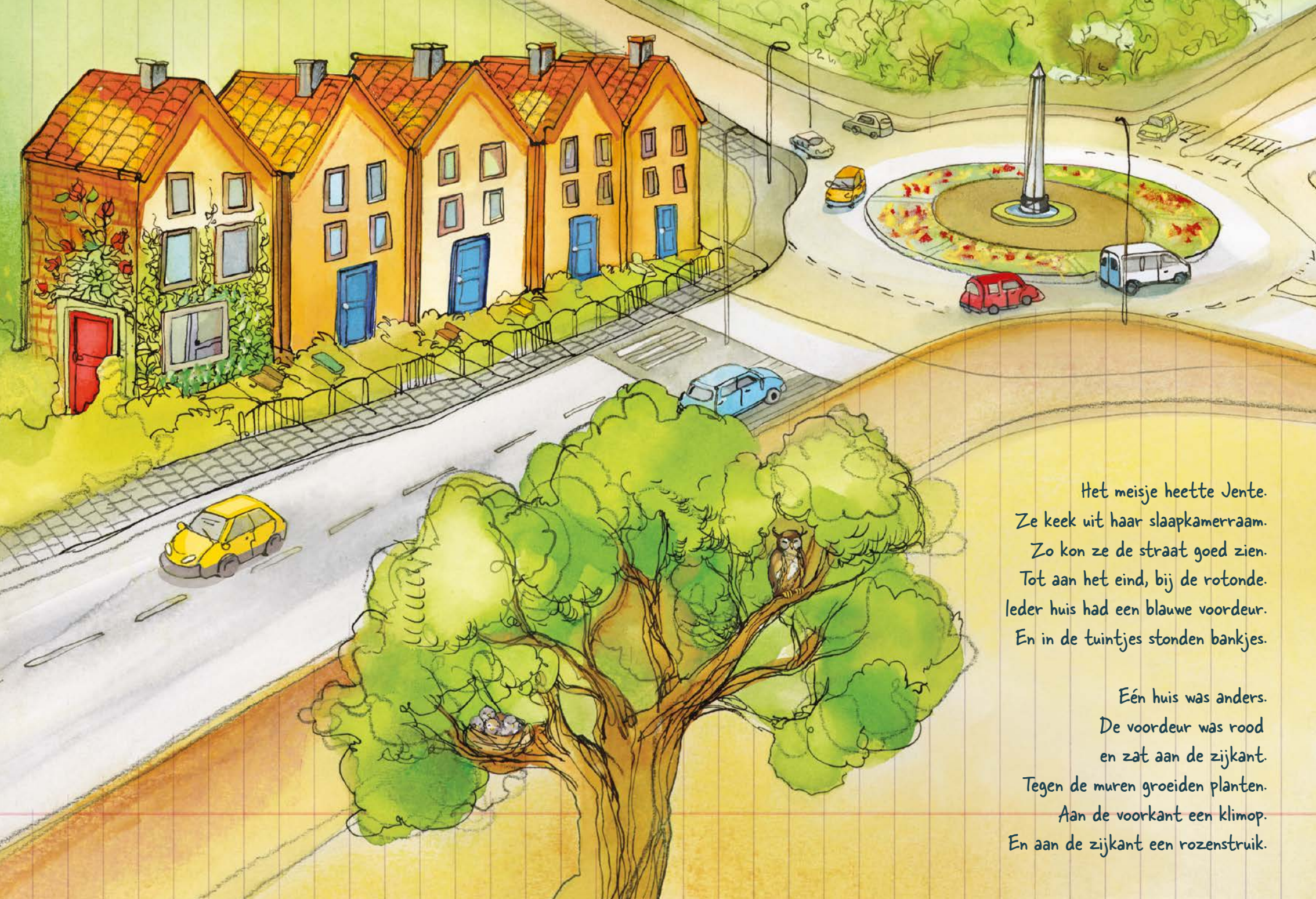
Er was eens een meisje.
Ze woonde in een huis in een straat.
In die straat stonden meer van die huizen.
Allemaal hetzelfde.
Het meisje had lang haar.
Ze leek precies op alle andere meisjes.

Een heel gewoon begin van een verhaal dus.
'Doris, je mag opstaan,' zegt Rebel dan.
'Ik ben klaar.'
Doris schrikt op uit haar gedachten.
Ze rekt zich uit, van haar tenen tot haar vingertoppen.
Opeens hoort ze muziek.
Het is het diepe geluid van een tuba.
Dan volgen schelle tonen van een trompet.
Ze weet dat het bij haar thuis is.
Daar repeteert haar vader met zijn blazersorkest.
Nu hoort ze ook zijn trombone.

'Aha, eindelijk zijn ze weer begonnen,' zegt Rebel.
'Met een muzikant als buurman. zijn er iedere dag concerten.'
'Ik zou willen dat het eens een dagje stil was,' zegt Doris.
'Dan kon ik tenminste rustig schrijven.'
Ze pakt haar boekje uit haar zak.
'Wat schrijf je?' vraagt Rebel.
'Een verhaal over een meisje,' antwoordt Doris.
'Gaat het over jou?'
Rebel kijkt Doris nieuwsgierig aan.
'Nee,' zegt Doris.
Ze schudt beslist haar hoofd.

Het meisje heette Jente.
Ze keek uit haar slaapkamerraam.
Zo kon ze de straat goed zien.
Tot aan het eind, bij de rotonde.
Ieder huis had een blauwe voordeur.
En in de tuintjes stonden bankjes.

Eén huis was anders.
De voordeur was rood
en zat aan de zijkant.
Tegen de muren groeiden planten.
Aan de voorkant een klimop.
En aan de zijkant een rozenstruik.

'Dit gaat niet over mij,' zegt Doris.
'Het is een verhaal over een meisje dat ik zou willen zijn.
Ze heet Jente en ze woont niet in de Dwarsstraat.'
'Wat is er mis met onze straat?' vraagt Rebel.
Doris snuift.
'Hij is zo dwars,' zucht ze.
'Dwars zijn houdt mensen scherp,' zegt Rebel.
'Als ik dwars schilder moet ik anders kijken.'
'Dat heeft papa als hij op zijn hoofd staat,' zegt Doris.
'Dan doet hij yoga. Volgens hem zou iedereen dat
af en toe moeten doen.'
Rebel lacht.
'Nou, dat zou de wereld eens
lekker opschudden,' zegt ze.
'Maar vertel eens, wat doet Jente?
Wat maakt ze mee in jouw verhaal?'

